

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 508/05
26.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Zorana Savića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda, Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi branioca optuženog - advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Požarevcu, K. 90/04 od 25. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, dana 26. maja 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Požarevcu, K. 90/04 od 25. februara 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom Okružnog suda u Požarevcu, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. KZ RS u vezi člana 22. OKZ i osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od pet godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 30. septembra 2004. godine, pa nadalje; troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda; oštećeni pravni sledbenik sada pok. PP, BB, za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva upućuje se na parnicu.

Protiv navedene presude, žalbu je izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s`predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi, je, zahtevano da branilac optuženog bude pozvan na sednicu veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktž. broj 641/05 od 08. aprila 2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavešteni Republički javni tužilac i branilac optuženog AB advokat, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi, navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Iz opisa radnji navedenih u izreci prvostepene presude, proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnog dela za koje je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim, a dati razlozi u pogledu činjenica važnih za donošenje odluke su dovoljni i pravilni i ne sadrže protivrečnosti u pogledu odlučnih činjenica, kako se to navodi u žalbi branioca optuženog, a naime, da se prvostepena presuda zasniva na bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 364. stav 1. tačka 11. ZKP. U stvari, žalbeni navodi po tom osnovu, svode se na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjenično stanja, u žalbi branioca optuženog se ističe, dosledno tezi zastupanoj tokom postupka, i ponavlja odbrana optuženog da optuženi nije izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret i da je upravo to pogrešno utvrđeno pogrešnom ocenom izvedenih dokaza i odbrane optuženog.

Suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje je izveo na glavnom pretresu i pravilno ocenio kako pojedinačno, tako i u međusobnoj povezanosti, utvrdio da je optuženi na način opisan u izreci prvostepene presude, izvršio krivično delo u pitanju.

Svoje činjenično utvrđenje u ovoj krivično-pravnoj stvari, prvostepeni sud je zasnovao na iskazima svedoka VV i GG – očevidaca događaja, koje su jasno, dosledno i uverljivo svedočile o kritičnom događaju i koje su bile saglasne u tvrdnji da je optuženi zajedno sa DD (čije prezime nisu znale), pesnicom i nogama udarali i šutirali sada pok. PP po raznim delovima tela. Iskazima navedenih svedoka osnovano je prvostepeni sud poklonio veru, pre svega, zbog toga što su one bile jedinstvene u prikazivanju događaja, što nema razloga da neosnovano terete optuženog i što su i pri suočenju sa optuženim bile kategorične u tvrdnji da je optuženi pok. PP nogama i rukama udarao po raznim delovima tela. Osim toga, tu su i drugi izvedeni dokazi, zapisnik o obdukciji, nalaz i mišljenje veštaka mr ĐĐ, kojima je u potpunosti opovrgnuta usamljena i ni jednim dokazom potvrđena odbrana optuženog.

Žalbene navode branioca optuženog kojim se na jedan neprimeran način u pogledu moralnih kvaliteta dovode u sumnju iskazi navedenih svedokinja, Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim i očigledno usmerenim na izbegavanje krivične odgovornosti optuženog za dela za koja se tereti.

Takođe, neosnovano se žalbom branioca optuženog dovodi u sumnju i nalaz i mišljenje veštaka sudske medicine mr ĐĐ koji je kako u datom pismenom nalazu, tako i tokom postupka prilikom neposrednog objašnjavanja datog nalaza, bio dosledan, da je pok. PP kritičnom prilikom zadobio teške telesne povrede u vidu krvnih podliva u predelu glave i grudnog koša i 39 preloma grudne kosti i rebara s` obe strane, koje su dovele do prisustva krvi u moždanim komorama, prisustva krvi u srčanoj kesi i nagnječenje srčanog mišića, nagnječenje plućnog krila i prisustva vazduha u grudnim dupljama, što je prouzrokovalo njegovu smrt, i da se nastala od udarca stisnutom pesnicom i udarca nogom, tj. stopalom sa nekom obućom. Imajući u vidu da je nalaz dat od strane stručnog lica, da na isti tokom postupka nije bilo primedbi, Vrhovni sud nalazi da je činjenica što je navedeni veštak zaposlen u MUP-u, kako se to navodi u žalbi branioca optuženog, ne dovodi u sumnju objektivnost navedenog veštaka.

Što se tiče žalbenih navoda kojima se dovodi u sumnju učešće drugog lica u izvršenju krivičnog dela, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud to pitanje pravilno raspravio i na strani 10 obrazloženja pobijane presude, dao potpune i jasne razloge koje prihvata i ovaj sud.

Za psihijatrijsko veštačenje predloženo u žalbi, po oceni Vrhovnog suda, nema opravdanog razloga. U spisima predmeta nema podataka koji bi ukazivali na postojanje sumnje da je uračunljivost optuženog isključena ili smanjena usled trajne ili privremene duševne bolesti, pa je očito, da u ovom slučaju nisu ispunjeni uslovi za vršenje psihijatrijskog veštačenja predviđenog u članu 130. ZKP i da su žalbeni navodi i u ovom pogledu neosnovani.

Ostali žalbeni navodi, u koliko se odnose na činjenično stanje, nisu od uticaja na pravilno presuđenje.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, i, uz pravilnu primenu krivičnog zakona, protivpravnu delatnost optuženog, pravno kvalifikovao kao krivično delo teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. KZ RS u vezi člana 22. OKZ. U pobijanoj presudi sud zato dati jasni, iscrpni i uverljivi razlozi koje i Vrhovni sud u svemu prihvata, a žalbene navode branioca optuženog, kojima se prvostepena presuda

pobija zbog povrede krivičnog zakona, ocenjuje kao neosnovane.

Ispitujući odluku o kazni, a u smislu člana 383. ZKP, Vrhovni sud nalazi da su pravilno utvrđene i sve okolnosti relevantne za odmeravanje kazne, kako olakšavajuće koje se tiču ličnih, porodičnih i materijalnih prilika optuženog, te i otežavajuću okolnost da je on već osuđivan za slična krivična dela. Ove okolnosti prvostepeni sud je pravilno cenio i optuženom odmerio kaznu zatvora srazmernu težini dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, koju Vrhovni sud smatra neophodnom za ostvarivanje zakonom predviđene svrhe kažnjavanja – član 33. OKZ.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Za predsednika veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Miodrag Vićentijević, s.r.

Za tačnost otpavka

JČ